

PROTOKÓŁ nr 22
posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny
Nauki o Kulturze i Religii
w dniu 6 grudnia 2022 roku

Posiedzenie zostało przeprowadzone w formie zdalnej (procedura pełna z telekonferencją i głosowaniem zdalnym podczas posiedzenia) na podstawie Zarządzenia nr 94 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 12 maja 2020 r. w sprawie zasad prowadzenia posiedzeń organów i podmiotów kolegialnych Uniwersytetu Warszawskiego oraz innych gremiów z wykorzystaniem narzędzi komunikacji elektronicznej. Za zgodą członkiń i członków Rady przebieg posiedzenia został zarejestrowany (dźwięk) na potrzeby sporządzenia protokołu. Wszystkie głosowania jawne i tajne odbyły się za pośrednictwem systemu Ankieter, a materiały związane z głosowaniami zostały udostępnione z odpowiednim wyprzedzeniem w wersji elektronicznej na podstronie Biura Rad Naukowych Dyscyplin dostępnej dla osób uprawnionych. Nie odnotowano poważnych problemów z oddaniem głosu.

Przewodnicząca Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii, dr hab. Iwona Kurz, prof. ucz. otworzyła posiedzenie Rady w formie wideokonferencji, a następnie przeszła do sprawdzenia listy obecności. W posiedzeniu uczestniczyło 29 osób, w tym 24 pracowników samodzielnych. Osiągnięto zatem kworum wymagane do podejmowania uchwał (Rada liczy 38 członkiń i członków, w tym 29 pracowników samodzielnych).

Za obsługę techniczną posiedzenia odpowiadała mgr Marzena Czmocho oraz mgr Katarzyna Dombrowicz z Biura Rad Naukowych. Za sporządzenie protokołu odpowiadała mgr inż. Marzena Czmocho.

Część I

1. Przyjęcie porządku obrad

Przewodnicząca przedstawiła porządek obrad i poinformowała, że nie zgłasza żadnych zmian ani uzupełnień.

Porządek obrad

Część I, godz. 16.30

(głosowania z udziałem samodzielnych nauczycieli i nauczycielek akademickich)

1. Przyjęcie porządku obrad.

Przewody i postępowania doktorskie

2. Nadanie stopnia doktora mgr Alicji Mroczkowskiej i wyróżnienie jej rozprawy doktorskiej.
3. Wniosek o umorzenie przewodu doktorskiego mgr Olgi Mek.
4. Wyznaczenie recenzentów w postępowaniu o nadanie stopnia doktora mgr Agacie Szepe.

Część II

(głosowania w pełnym składzie Rady)

5. Informacje Przewodniczącej i wolne wnioski.

Wobec braku komentarzy i uwag na temat porządku obrad Przewodnicząca zarządziła głosowanie jawne w tej sprawie.

Wyniki głosowania

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **38**, kworum: **19**.

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
23	23	23	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada jednogłośnie przyjęła porządek obrad.

Przewody i postępowania doktorskie

2. Nadanie stopnia doktora mgr Alicji Mroczkowskiej i wyróżnienie jej rozprawy doktorskiej

Przewodnicząca poinformowała, że Komisja Doktorska powołana do przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich wszczętych przed dniem 30 kwietnia 2019 r. w dyscyplinie etnologia wystąpiła z wnioskiem o nadanie stopnia doktora mgr Alicji Mroczkowskiej, która jest autorką rozprawy doktorskiej *Ochrona cmentarzy żydowskich w Polsce. Współczesne formy negocjowania pamięci i dziedzictwa*, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Magdaleny Zowczak. Recenzentami rozprawy doktorskiej byli dr hab. Kamila Baraniecka-Olszewska (PAN) oraz dr hab. Wacław Wierzbieniec, prof. URz. Obrona rozprawy doktorskiej odbyła się 28 października 2022 roku. Recenzentka zawarła w recenzji wnioski o wyróżnienie rozprawy. Na podkreślenie zasługiwała zarówno wiedza doktorantki, jak i umiejętności jej wykorzystywania. W recenzjach zauważono również bardzo dobry styl pisarski oraz klarowną konstrukcję rozprawy. Komisja jednogłośnie podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Naukowej Dyscypliny z wnioskiem o nadanie mgr Alicji Mroczkowskiej stopnia doktora i wyróżnienie rozprawy.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku zgłoszeń zarządziła głosowanie tajne w sprawie nadania stopnia doktora.

Wyniki głosowania

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **31**, kworum: **16**.

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
21	21	21	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii UW **jednogłośnie podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora mgr Alicji Mroczkowskiej.**

Następnie Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w sprawie wyróżnienia rozprawy doktorskiej.

Wyniki głosowania

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**.

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
23	23	19	0	4

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii UW **bezwzględnie większością głosów wyróżniła rozprawę doktorską mgr Alicji Mroczkowskiej.**

3. Wniosek o umorzenie przewodu doktorskiego mgr Olgi Mek

Przewodnicząca poinformowała, że wpłynął wniosek o umorzenie przewodu doktorskiego mgr Olgi Mek, autorki rozprawy doktorskiej *Tożsamość w kręgu Dark independent. Antropologia współczesnych praktyk kulturowych* przygotowanej pod kierunkiem dr. hab. Sławomira Sikory oraz dr. Piotra Cichockiego (promotora pomocniczego). Recenzentami rozprawy byli dr hab. Witold Wrzesień, prof. UAM oraz dr hab. Maciej Bernasiewicz, prof. UŚ, który przedstawił recenzję warunkową. Według recenzenta najbardziej poważną wadą rozprawy jest brak części metodologicznej i opisanie sposobu przeprowadzenia badań przez doktorantkę. Mgr Mek, niezgodnie z obowiązującą w tym trybie procedurą, zdecydowanie odmówiła poprawienia rozprawy doktorskiej. Zarzuciła ponadto recenzentowi brak kompetencji oraz mizoginizm i wyjątkowo nieżyczliwy stosunek do doktorantki, a Radzie Naukowej Dyscypliny nierzetelne wskazanie recenzentów.

Według Przewodniczącej recenzja napisana jest bardzo rzeczowo i z dużą życzliwością wobec doktorantki. Jedynym niezręcznym stwierdzeniem, które pojawiło się w recenzji jest porównanie pracy do książki kucharskiej w metaforycznym stwierdzeniu recenzenta, że doktorantka od razu podaje przepisy. Niestety doktorantka nie dała się przekonać Komisji Doktorskiej do poprawienia rozprawy zgodnie z uwagami zawartymi w recenzji warunkowej. Złożyła wniosek o umorzenie przewodu wraz z nie tyle uzasadnieniem umorzenia, ile skargą na recenzenta i okoliczności jego powołania. Przewodnicząca przypomniała też, że podejmując decyzję o umorzeniu Rada powinna uwzględnić też interes społeczny. Recenzenci zostali powołani i przygotowali recenzje, za co zostali wynagrodzeni. Poniesione zatem zostały koszty przeprowadzenia postępowania.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję.

Prof. dr hab. Piotr Taracha zwrócił uwagę, że sprawa ma wiele takich aspektów, które mogą sprowokować odwołania do Rady Doskonałości Naukowej. Zapytał, czy w starych procedurach, podobnie jak w nowych postępowaniach, doktorantka może złożyć rozprawę bez konieczności poprawiania jej, jeśli ma przekonanie o poprawności swojej rozprawy. Z jedną recenzją negatywną można chyba przystąpić do obrony rozprawy. Czy takie drogi były rozpatrywane?

Przewodnicząca wyjaśniła, że przewód doktorski toczy się według ustawy z 2003 roku. Ustawa ta nie dawała możliwości odmowy jej poprawienia w przypadku recenzji warunkowej. Z recenzją negatywną można przystąpić do obrony – warunkowa wymaga poprawy pracy. Dodatkową przeszkodą dla Komisji Doktorskiej byłaby merytoryczna dyskusja nad takim rozwiązaniem w sytuacji, gdy doktorantka zupełnie do kwestii merytorycznych się nie chce odnieść. Odwołuje się do kwestii personalnych albo związanych z niewłaściwą retoryką.

Prof. Sławomir Sikora przeprosił za zaistniałe zamieszanie. Dodał, że sytuacja jest dla niego, jako promotora, trudna. Zastanawia się, czy należy ulegać podobnej presji, na dodatek wyrażonej w taki sposób, jak w przypadku mgr Mek. Prof. Sikora zgodził się z uwagami zawartymi w recenzji prof. Bernasiewicza. Obaj promotorzy wielokrotnie mówili doktorantce, że przeprowadzone przez nią badania są wielkim atutem rozprawy. Niestety,

nie chciała tego wykorzystać. W minimalnym stopniu skorzystała z ostatnich poprawek i sugestii promotorów, tylko w niewielkim stopniu opisując przeprowadzone wywiady, które zdaniem prof. Sikory są najciekawszą częścią tej rozprawy. Część materiałowa tej pracy jest niewątpliwie bardzo cenna. *Dark Independent* nie istnieje praktycznie w literaturze, zwłaszcza polskiej. Doktorantka nie skorzystała też z rad dotyczących zasad, według których powinna być przygotowana rozprawa doktorska i wymogów, które powinna spełniać. Zdaniem promotora drugi z recenzentów w swojej recenzji zawarł dużo bardziej krytyczne uwagi. Również skrytykował sposób opisanie metodologii w pracy, określając go jako „notę metodologiczną”.

Dr Piotr Cichocki również wyraził swoje zażenowanie zaistniałą sytuacją. Nie zgodził się z zarzutem doktorantki dotyczącym nierzetelnego wyboru recenzentów. Znała propozycje kandydatów na recenzentów i nie zgłosiła żadnych uwag. Stwierdził, że to pouczający przypadek i w przyszłości będzie lepiej rozważał przyjęcie rozprawy przez niego jako promotora.

Prof. dr hab. Katarzyna Pachniak zwróciła uwagę, że coraz powszechniejszą praktyką staje się uciekanie od dyskusji merytorycznej na rzecz gróźb, obrażania, grożenia powiadomieniem o sprawie różnych instytucji itd. Może to otworzyć drogę do innych tego typu zachowań. Każda negatywna recenzja może prowadzić do szantażowania Rady, recenzentów, promotorów.

Dr hab. Paweł Rodak, prof. ucz. również zwrócił uwagę na groźbę zawartą w jednym z pism doktorantki, że o opiniach recenzenta zostaną powiadomione organizacje pozarządowe, a także media. Uznał, że jest to bardzo niepokojące. Niezależnie od decyzji, jaką podejmie Rada, należy uświadomić p. Oldze Mek niestosowność takiego zachowania. Nie można dopuścić do tego, by normalną praktyką było robienie afer medialnych w efekcie otrzymania negatywnych recenzji.

Prof. Sławomir Sikora stwierdził, że właśnie decyzja Rady będzie taką zdecydowaną odpowiedzią, ponieważ żaden mail ani pismo nie przyniesie najmniejszego rezultatu.

Dr hab. Paweł Frelik, prof. ucz. chciałby wiedzieć, czy są jakieś kroki formalne, które uniemożliwiłyby doktorantce obronienie tej rozprawy na innej uczelni.

Przewodnicząca poinformowała, że umorzenie przewodu sprawia, że sprawa jest zamknięta i doktorantka może dowolnie dysponować rozprawą. Jeśli wniosek zostanie odrzucony, to przewód zostanie zamknięty z końcem roku 2023, zgodnie z regulacją o zakończeniu przewodów wszczętych przed 30 kwietnia 2019 roku.

Prof. dr hab. Paweł Majewski zwrócił uwagę, że doktorantka nie otrzymała recenzji negatywnej, o której mówili przedmówcy, a jedynie recenzję warunkową, co jest przyjętym zwyczajem a także normą prawną. Według prof. Majewskiego nieprzyjęcie jej wniosku jedynie zaostrzyłoby sytuację, skoro z jakichś powodów doktorantka na recenzję nie chce odpowiedzieć.

Prof. dr hab. Magdalena Zowczak zauważyła, że w recenzji prof. Bernasiewicza jest jednak konkluzja negatywna a dalej warunek przyjęcia rozprawy, jeśli zostanie ona poprawiona. Obie recenzje są zgodne, dość krytyczne, tyle tylko, że odmienne w konkluzjach. W rozprawie doktorskiej na temat metodologii zapisano dokładnie jedną stronę. W związku z tym rzeczywiście nie spełnia ona wymogów stawianych rozprawom doktorskim, ponieważ nie daje świadectwa świadomości metodologicznej kandydata na stopień doktora. Niektóre zawarte w rozprawie sformułowania wskazują wręcz na kompletny brak tej świadomości. Niestety, jeden recenzent stawiając bardzo poważne zarzuty metodologiczne, sformułował konkluzję pozytywną, drugi przy mniej poważnych zarzutach konkluzję warunkową. Jest to dość trudna sytuacja.

Przewodnicząca podkreśliła, że recenzja prof. Bernasiewicza jest recenzją warunkową. Recenzent zwraca uwagę na wiele istotnych walorów tej pracy, jak np.

samodzielne rozwiązanie naukowe. Natomiast konkluzję warunkową uzależnia od spełnienia pewnych warunków. Recenzja nie budzi wątpliwości pod względem formalnym.

Prof. Piotr Taracha zauważył, że umorzenie przewodu jest niejako zwycięstwem doktorantki. Oznacza to, że może ona pójść na inną uczelnię z tą samą rozprawą i dokończyć procedurę. Lepszym, czytelniejszym sygnałem byłoby wyznaczenie terminu poprawy i jeśli doktorantka tego nie zrobi komisja doktorska będzie mogła nie przyjąć rozprawy i nie dopuścić jej do obrony. Takie działanie wpłynie na negatywne zakończenie procedury na UW. Być może zniechęciłoby to inne osoby, które chciałyby podążyć podobną drogą.

Przewodnicząca poinformowała, że zarówno Uchwała 481, jak i Uchwała 157 zakłada termin sześciu miesięcy na dokonanie poprawy. Zgodziła się z prof. Tarachą, że odrzucenie wniosku doktorantki pozwoliłoby pokazać, że to nie jest właściwa droga w sytuacji zaawansowanego postępowania.

Dr Cichocki odniósł się do elementów szantażu zastosowanych przez p. Mek. Z pełnym przekonaniem stwierdził, że wspólnie z promotorem, prof. Sikorą, w pełni wypełnili obowiązki promotora. Spotykali się z p. Mek kilkanaście razy wprowadzając poprawki do jej pracy. Niestety nie wszystkie wzięta pod uwagę. Wszystko, co znalazło się w recenzjach, wielokrotnie było jej wskazywane w formie próśb o poprawę, uwag, sugestii.

Przewodnicząca zauważyła, że groźby artykułowane przez doktorantkę nie spowodują żadnych poważnych kłopotów dla Rady, mogą jednak wyraźnie przedłużyć procedurę.

Prof. Sikora przyznał, że groźby doktorantki odbiera jako zastraszanie, a nie zapowiedź rzeczywistych działań. Styl jej odwołań jest opresywny, a używane argumenty na tyle niemerytoryczne, że nawet przy aferze medialnej nie będą w stanie się obronić.

Prof. Taracha wyraził opinię, że Rada nie powinna reagować na inwektywy doktorantki, ale pokazać, że jako organ kolegialny działa niezależnie, zgodnie z przepisami prawa. Jego zdaniem komisja doktorska, po upływie wskazanych w uchwale sześciu miesięcy na poprawę, powinna nie dopuścić doktorantki do obrony, kończąc tym samym postępowanie i odbierając jej możliwość wykorzystanie rozprawy na innej uczelni. Byłby to bardzo czytelny sygnał.

Prof. dr hab. Leszek Kolankiewicz, przywołując swoje doświadczenia z pracy w Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, stwierdził, że rzadko spotykał się z odwołaniami przygotowanymi w takim stylu. Niemniej jednak CK zawsze stała na stanowisku, że w sytuacji zaawansowanej już procedury w interesie społecznym leży doprowadzenie do rozstrzygnięcia postępowania na tak albo na nie – umorzenie nie może być drogą do uniknięcia negatywnego zakończenia przewodu. W przeciwnym razie wszyscy, którzy nie zgadzaliby się z recenzjami, wybieraliby tę drogę jako łatwiejszą. Obowiązkiem organów kolegialnych jest wysłanie wyraźnego sygnału, że jest to procedura, która nie przebiega według czyjegoś widzimisię. Nie można w połowie postępowania, jeśli coś nie idzie po myśli doktoranta, się wycofać. Procedura ta angażuje wiele osób, organy kolegialne itd.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w tej sprawie.

Wyniki głosowania

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**.

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
24	24	3	20	1

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii UW **bezwzględnie większością głosów odrzuciła wniosek o umorzenie przewodu doktorskiego mgr Olgi Mek.**

4. Wyznaczenie recenzentów w postępowaniu o nadanie stopnia doktora mgr Agacie Szepe

Przewodnicząca poinformowała, że wpłynął protokół z posiedzenia Komisji Doktorskiej powołanej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora mgr Agacie Szepe wraz z uchwałą zawierającą propozycje kandydatów na recenzentów jej rozprawy.

Mgr Agata Szepe jest autorką pracy *Pamięć Polski w internetowych mediach pamięci izraelskiej turystyki rozrywkowej i wypoczynkowej w latach 2017–2020 w relacji do wcześniejszych schematów pamiętania. Remediacje sposobu pamiętania przestrzeni Polski, jej mieszkańców oraz tradycji kulinarnych*, która została przyjęta przez jej promotorkę prof. dr hab. Shoshanę Ronen. Komisja Doktorska wyznaczyła zakres egzaminu doktorskiego oraz jego termin oraz zaproponowała, w formie uchwały, kandydatów na recenzentów.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku zgłoszeń zarządziła głosowanie tajne w sprawie wyznaczenia trzeciej recenzentki.

Wyniki głosowania

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**.

Oddano głosów:

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZY- MUJĄCYCH SIĘ
dr hab. Magdalena Saryusz-Wolska	23	23	23	0	0
dr hab. Roma Sendyka prof. ucz.	23	23	23	0	0
dr hab. Maciej Tomal, prof. ucz.	23	23	23	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii UW **jednogłośnie podjęła uchwałę o wyznaczeniu recenzentów w postępowaniu o nadanie stopnia doktora mgr Agacie Szepe.**

Część II

1. Informacje Przewodniczącej i wolne wnioski

Przewodnicząca poinformowała, że wpłynęło pismo z Rady Doskonałości Naukowej dotyczące **zakończenia przewodów doktorskich, postępowań habilitacyjnych oraz postępowań o nadanie tytułu profesora** wszczętych do 30 kwietnia 2019 roku. RDN wyjaśnia, że umorzenie bądź zamknięcie postępowań habilitacyjnych i postępowań o nadanie tytułu profesora niezakończonych do dnia 31 grudnia 2022 r. oraz przewodów doktorskich niezakończonych do dnia 31 grudnia 2023 r. nie dotyczy spraw będących na etapie postępowania odwoławczego. Rada być może będzie zatem musiała ponownie odnieść się do dwóch procedur odwoławczych w postępowaniach habilitacyjnych.

Wracając do kwestii **zmiany nazwy dyscypliny** diskutowanej na poprzednim posiedzeniu Rady Przewodnicząca poinformowała, że Leszek Kolankiewicz powiadomił o przebiegu dyskusji i wnioskach z niej wynikających Przewodniczącą Komitetu Nauk o Kulturze PAN, prof. dr hab. Ewę Rewers oraz Prezesa Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego, dr. hab. Tomasza Majewskiego, prof. UJ. Zwrócił uwagę na konieczność poszukiwania rozwiązań, które byłyby korzystne dla obu dyscyplin.

Dr hab. Agata Nalborczyk, prof. ucz. jako przedstawicielka Zarządu Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego poinformowała, że podczas rozmów pomiędzy przedstawicielami obu dyscyplin padła propozycja, by zmienić nazwę dyscypliny z nauki o kulturze i religii na kulturoznawstwo i religioznawstwo. Zwrócono jednak uwagę na pewien problem prawny. Zmieniając nazwę dyscypliny utracone zostaną uprawnienia, które uzyskała dyscyplina nauki o kulturze i religii. Jest to swego rodzaju pułapka i trzeba czekać aż powstaną jakieś propozycje rozwiązań ze strony Ministerstwa.

Prof. Piotr Taracha stwierdził, że jest to czysto językowa zmiana, nie chodzi o utworzenie nowej dyscypliny, a jedynie zmianę nazwy. Być może w ten sposób można byłoby uniknąć utraty uprawnień. Drugą kwestią, którą chciałby wyjaśnić jest to, czy przedstawiciele dyscypliny etnologia i antropologia kulturowa będą mogli zasiadać w Radzie Naukowej Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii, skoro ich dyscyplina została wyodrębniona na nowo. Czy nie będzie sytuacji, w której etnologowie nie będą mieli swojej Rady aż do kolejnej ewaluacji? Miałoby to szersze konsekwencje również dla Rady Nauk o Kulturze i Religii.

Przewodnicząca zauważyła, że kwestia ta rzeczywiście wywołuje liczne pytania na temat dalszego funkcjonowania Rady, dyscypliny itp. Osoby, którzy zadeklarują w 100% przynależność do dyscypliny etnologia i antropologia kulturowa nie będą mogli zasiadać w Radzie Nauk o Kulturze i Religii – dotyczy to także obecnych członków i członkiń. Możliwych jest kilka innych, pośrednich rozwiązań, jak np. częściowe procentowe przypisanie do dyscypliny etnologia i antropologia kulturowa. Można zatem podzielić pracowników w taki sposób, by część pracowała na dorobek nowej dyscypliny, a część mogła uczestniczyć w pracach Rady – ważnych choćby z powodu nadawania stopni. W podobnej sytuacji jest nowo utworzona dyscyplina polonistyka. Czekamy jednak na możliwe nowe rozwiązania prawne – ustawowe i wykonawcze – ze strony Ministerstwa.

Dr Renata Siuda-Ambroziak podziękowała prof. Kolankiewiczowi za jego działania i przychylność. Pokazuje to, jak dobrze Rada funkcjonuje i współpracuje. Wyraziła przekonanie, że w zasadzie nie ma większej różnicy między nazwą nauki o kulturze i religii a kulturoznawstwo i religioznawstwo. Warto się zatem zastanowić, czy to dobry moment, by dążyć do tej zmiany i czy uda się wypracować rozwiązanie, które zadowolili wszystkich.

Prof. Leszek Kolankiewicz ucieszył się, że udało się doprowadzić do kontaktu między przedstawicielami środowiska kulturoznawczego i religioznawczego. Dzięki temu stanowisko przedstawione Ministerstwu będzie uzgodnione między nimi. Wyraził ubolewanie, że podobne kroki nie zostały podjęte w przypadku środowiska etnologów i antropologów. Dałoby to możliwość uzgodnienia działań przez trzy środowiska naukowców. Przyznał, że komplikacje formalne, które mogą wyniknąć w sytuacji tworzenia nowych dyscyplin, są o wiele poważniejsze niż czyjkolwiek dyskomfort wynikający z nazwy dyscypliny. Najważniejsze jest teraz, by działania podejmować w obopólnym porozumieniu.

Prof. Agata Nalborczyk poinformowała, że na posiedzeniu Rady Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych padło stwierdzenie, że ze strony Ministerstwa nie ma żadnych sygnałów by w rekrutacji miało się cokolwiek zmieniać w związku ze zmianą listy dyscyplin. Rekrutacja ma być zatem prowadzona na dotychczasowych zasadach.

Na pytanie prof. Rodaka czy jest jakaś odpowiedź na **odwołanie od wyników ewaluacji** Przewodnicząca odpowiedziała, że nadal brak jakichkolwiek oficjalnych informacji.

Wobec braku innych głosów Przewodnicząca zamknęła dyskusję i podziękowała wszystkim za obecność oraz za udział w głosowaniach. Podziękowała też p. Marzenie Czmoch za wsparcie techniczne i przygotowanie spotkania. Zaprosiła na kolejne posiedzenie – 10 stycznia 2023 roku o godz. 16.30.

Na tym posiedzenie zamknięto ok. godz. 17.45.

Protokołowała:

M. Czmoch

Przewodnicząca Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii:
I. Kurz